

prima instanță: S. Gîrbu
instanță de apel: L. Bulgac, N. Craiu, M. Guzun

dosarul nr. 2ra-1704/14

Î N C H E I E R E

05 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Procuraturii sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Bis International System” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și a penalității de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 iulie 2013 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 24 iunie 2011, Procuraturii sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Bis International System” cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și a penalității de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 04 aprilie 2010, între SRL „Bis International System” în calitate de antreprenor și dânsul în calitate de client, a fost încheiat contractul de antrepriză nr.1, prin care antreprenorul s-a obligat să efectueze cu bunurile proprii lucrările de reparație a acoperișului casei de vară din sectorul 74, str.11, ÎP „Chișinău Trans” situată în mun. Chișinău, com. Trușeni, pe cînd dînsul s-a obligat să achite retribuiția convenită în mărime de 27000, respectiv, în vederea confirmării încheierii tranzacției date, ultimul a achitat un avans în mărime de 12500 lei.

Menționează că, la 11 august 2010, a încheiat cu pârâtul un contract adițional la contractul de antrepriză nr.1 din 09 aprilie 2010, conform căruia antreprenorul sa obligat să finiseze lucrările de construcție până la 20 august 2010, iar dânsul a achitat al doilea avans în mărime de 12000 lei. Totodată au convenit că, în caz de nerespectare a condițiilor stipulate în contract și acord adițional, referitor la termenul de executare și

calitatea lucrului efectuat, v-or fi aplicate sancțiuni potrivit prevederilor art.27 și art.13 pct.5 al Legii nr.105-XV privind protecția consumatorului din 13 martie 2003.

Susține că, la expirarea termenului stabilit, lucrările de construcție nu a fost finisate, cu atât mai mult, o parte din lucrările efectuate, au fost îndeplinite necalitativ, fapt confirmat prin Raportul de expertiză nr.5365-04-11/T a Serviciului de Stat pentru Verificarea și Expertizarea Proiectelor și Construcțiilor, din conținutul căruia rezultă că, în urma evaluării stării tehnice generale a acoperișului, au fost apreciate drept nesatisfăcătoare, lucrările de reparație, fiind efectuate drept necalitativ, cu utilizarea materialelor necalitative, fapt care contravine normelor Legii nr.721 privind calitatea construcției din 02 februarie 1996.

De asemenea invocă că în cadrul efectuării lucrărilor de reparație de către SRL „Bis International System” au fost utilizate bunurile sale personale, care la moment sunt inutilizabile și urmează a fi schimbate în întregime, iar prejudiciul cauzat fiind estimat în mărime de 18987 lei dintre care: suma de 2100 lei pentru balustrade, suma de 9525 lei pentru bucata ruptă de beton de la streșină, suma de 3450 lei pentru scândură, suma de 712 pentru cărămidă, suma 1100 lei pentru căptușeală, și suma de 1800 lei pentru efectuarea expertizei.

Afirmă că întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă s-a adresat în repetate rînduri către pârât cu pretenții, solicitând remedierea acestora, însă i-a fost refuzată satisfacerea cerințelor invocate.

Cu referire la prevederile art. 27 pct.(2) și art.13 pct.(5) al Legii privind protecția consumatorului, care indică că în cazul încălcării termenilor stabilite de finalizare a executării lucrării, executantul achită consumatorului pentru fiecare zi depășită o penalitate în mărime de 10% din prețul lucrărilor, și ținînd cont că prețul convenit în contract constituia 27000 lei, iar 10% din prețul lucrării constituie 270 lei pe zi și lucrările urmînd a fi finisate pînă la 20 august 2010, susține că pînă la adresarea sa la procuratură, penalitatea acumulată constituia suma de 82890 lei, pentru 307 zile.

Mai invocă că în urma executării necorespunzătoare a lucrărilor de construcție, i-a fost cauzat și prejudiciul moral, care a fost manifestat prin suferințe fizice și psihice, estimînd prejudiciului moral în mărime de 7600 lei.

Solicită încasarea din contul SRL „Bis International System” în beneficul lui Carp Gheorghe, prejudiciul cauzat în sumă totală de 133677 lei, dintre care avansul achitat în sumă 24500 lei, costul expertizei efectuate în sumă de 1800 lei, prejudiciul moral în sumă de 7600 lei, bunurile personale deteriorate în cadrul efectuării lucrărilor de construcție în sumă de 16887 lei și penalitatea de întârziere în sumă de 82890 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 decembrie 2011, acțiunea a fost admisă și încasat din contul SRL „Bis International System” în beneficiul lui Carp Gheorghe, suma de 24500 lei cu titlu de avans achitat, suma de 1800 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 7600 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 19887 lei cu titlu de bunuri personale deteriorate în cadrul efectuării lucrărilor de construcție necalitative, suma de 82890 cu titlu de penalități de întârziere și suma de 1000 de lei cu titlu de prejudiciul moral. Totodată a fost încasat din contul SRL „Bis International System” în beneficul Statului, taxa de stat în suma de 3782,31 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2012, a fost admis apelul declarat de către SRL „Bis International System”, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 iulie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, a fost admis apelul declarat de către Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărârea, prin care acțiune a fost admisă parțial și încasat din contul SRL „Bis International System” în beneficiul lui Carp Gheorghe, penalitatea de întârziere în mărime de 10000 lei, avansul achitat în mărime de 24500 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 1800, iar în total suma de 36300 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

La 19 martie 2014, Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii integral.

În motivarea acțiunii a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei nu a dat o apreciere fermă a probelor anexate la materialele cauzei și anume că la efectuarea lucrărilor de reparație de către SRL „Bis International System” au fost utilizate materialele sale de construcții: cărămida, scânduri de lemn, căptușeala, au fost deteriorate balustradele, care la moment sunt inutilizabile, iar prejudiciul cauzat fiind estimat în suma de 16887 lei, pe când instanța de apel nu a aplicat nici o normă juridică în vederea respingerii acestui prejudiciu material.

Menționează că potrivit pct. 7.3.1 și 7.4.2 al contractului de antrepriză nr.1 din 09 aprilie 2010, intimatul s-a obligat să primească de la client și să utilizeze materialele de construcții la efectuarea lucrărilor stabilite în contract, însă acestea au fost utilizate necorespunzător, fiindu-i la fel cauzat un prejudiciu material.

Mai invocă că instanța de apel a concluzionat precum că la expirarea termenului stabilit, lucrările de construcție nu a fost finisate, cu toate că o parte din lucrări efectuate au fost îndeplinite necalitativ, fapt confirmat prin Raportul de expertiză nr.5365-04-11/T a Serviciului de Stat pentru Verificarea și Expertizarea Proiectelor și Construcțiilor, din conținutul căreia rezultă că, în urma evaluării stării tehnice a acoperișului căsuței de vară din sectorul 74, str.11 ÎP „Chișinăutrans”, starea tehnică generală a fost apreciată drept nesatisfăcătoare, lucrările de reparație fiind efectuate drept necalitativ, fapt ce contravine prevederilor Legii privind calitatea în construcții.

Menționează că instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea unei sume diminuate a penalității contractuale, încasând de la intimat în beneficiul său suma de 10000 lei, făcând în acest sens referire doar la Legea nr.105 privind protecția consumatorilor din 13 martie 2003, și concluzionând precum că părțile au convenit că în caz de nerespectare a condițiilor stipulate în contractul de antrepriză nr.1 din 09 aprilie 2010 și acordul adițional privind termenul de executare și calitatea lucrului efectuat, v-or fi aplicate sancțiuni în conformitate cu prevederile art.27 pct.(2) și art.13 pct.(5) din Legea menționată.

Consideră că instanță de apel referindu-se la prevederile art.27 pct.2 și art.13 pct.5 al Legii nr.105 din 13 martie 2003, eronat a concluzionat că normele juridice care prevăd că în cazul încălcării termenelor stabilite, de finalizare a executării lucrării executantul, achită consumatorului pentru fiecare zi depășită de penalitate în mărime de 10 % din prețul lucrării, deoarece, în contractul de antrepriză nr.1 din 09 aprilie 2010, dânșii au stabilit expres norme juridice cu privire la clauza penală, iar potrivit prevederilor art.624 alin.(1) al Codului civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

De asemenea invocă că, conform prevederilor pct.5.1 și 7.1.1 al contractului menționat, dânșii au stabilit că în cazul care prestatorul încalcă condițiile contractului ce ține de depășirea termenului de finisare a lucrărilor de construcție, sau în cazul prestării unor servicii necalitative, cel din urmă, urmează să-i achite o penalitate în mărime de 0,50% din suma lucrărilor neefectuate, pentru fiecare zi de întârziere a lucrărilor de construcții, respectiv penalitatea contractuală în mărime de 82890 lei a fost calculată corect și în limitele normelor juridice contractuale și legale.

Cât privește încasarea prejudiciului moral, menționează că instanță de apel nu a dat nici o apreciere unei astfel de pretenții, respectiv în dispozitivul deciziei contestate, instanță a respins acest capăt de cerere.

Afirmă că, instanță de apel nu a dat apreciere nici prevederilor art.240 alin.(1), 240 alin.(1) și art.5 CPC, nu a apreciat nici justa valoare a probelor prezentate în susținerea poziției sale, circumstanțele stabilite pentru soluționarea pricinii, însă a dat o apreciere restrictivă legii materiale, bazându-se doar pe prevederile Legii nr.105 privind protecția consumatorilor din 13 martie 2003.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău în interesele lui Carp Gheorghe se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva